

és hogy Németország mindazoknak menedéket nyújt, akiket zsidók üldözésével vádolnak.⁹² Ribbentrop részére összefoglalót készített az ügyről Gustav Hilger követségi tanácsos Andor Henckének, a külügyminisztérium politikai osztálya vezetőjének. Bemutatta a per hátterét, majd megállapította, hogy a bírósági tárgyalást „külpolitikai célból” rendezték meg, elnyerni kívánván ezzel Németország ellenségeinek tetszését, az egész ügyet úgy kell tehát felfogni, hogy „a magyar kormány bizonyos körei” ily módon kívánják kifejezésre juttatni németellenes beállítottságukat.⁹³ Egy másik dokumentum meg is nevezi, hogy az említett kör belső magját Kállay, Ghyczy Jenő külügyminiszter és Keresztes-Fischer belügyminiszter alkotja.⁹⁴

A négy főtiszt nem sokáig élvezte azonban a németek nyújtotta menedék biztonságát. 1944. március 19-én a németek megszállták Magyarországot, s ők nyomban visszatértek és folytatták félbeszakadt pályafutásukat. Edmund Veessenmayer, a Harmadik Birodalom akkori nagykövete lépett közbe, követelve, hogy az újonnan kinevezett Sztójay-kormány szüntesse be az ellenük indított eljárást, és garantálja teljes rehabilitációjukat.⁹⁵ Április végén „önként” megjelentek a most már teljesen náci szellemű katonai bíróság előtt, amely azon nyomban visszavonta az ellenük kibocsátott elfogatási parancsot, beszüntette a vizsgálatot, és visszaadta rangjukat.⁹⁶ Rögtön bekapcsolódtak a Sztójay-kormány politikájának végrehajtásába, a zsidókérdés „megoldásába”. Az október 15-i Szálasi-puccs révén kerültek azonban igazán reflektorfénybe. Feketehalmy-Czeydner a honvédelmi miniszter helyettese lett. Egyebek között az volt a feladata, hogy állítson föl nyolc új hadosztályt, ezen belül négy magyar SS-hadosztályt. Beosztását felhasználva kiegyenlítette számláját Bajcsy-Zsilinszky Endrével szemben is, aki a képviselőházban küzdött ellene. Tíz katonatiszt társaságában Vargyasy Gyula altábornagy katonai bíróságra elé állíttatta, s halálra íteltette. Az ítéletet Bajcsy-Zsilinszky 1944. december 24-én hajtották végre Sopronkőhidán.⁹⁷

Bárdossy bukása

A kamenyec-podolszkiji és a délvidéki vérengzés megrendítő hatással volt a magyarországi zsidóságra és a magyarországi liberális táborra. Egyszeriben rádöbentette őket, hogy amit nem akartak elhinni, az mégis bekövetkezik, vagyis Magyarországon is megismétlődhetnek az Európa német megszállás alá került részein történtek. Az emberek jó része azonban hajlamos volt úgy okoskodni, hogy ezek a tömeggyilkosságok véletlen „balesetek” csupán, rendellenességek, amelyeknek sem súlyosabb következményei nem lesznek, sem pedig folytatódni nem fognak. Bárdossyt és